

Państwowy Powiatowy Inspektor sanitarny w Sokółce informuje osoby głuche i słabosłyszące o podstawowych prawach przysługujących im w zakresie komunikowania się w podmiotach leczniczych.

Ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach porozumiewania się (Dz. U. z 2017 r. poz. 1824), nakłada między innymi na podmioty lecznicze, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 2190 ze zm.) obowiązki umożliwiające sprawne kontaktowanie się osób niedosłyszących lub głuchych z personelem medycznym ww. podmiotów.

Niezwykle istotne jest zapewnienie osobom z niepełnosprawnością narządu słuchu odpowiedniej opieki medycznej, w szczególności w zakresie komunikacji na poziomie pacjent- personel medyczny oraz niemedyczny.

Zgodnie z art. 4 ust.1 powołanej ustawy o języku migowym i innych środkach komunikowania się, osoby doświadczające trwale lub okresowo trudności w komunikowaniu się (osoby uprawnione) mają prawo do swobodnego korzystania z wybranej przez siebie formy komunikacji.

Stosownie do art. 7 ww. ustawy, osoba uprawniona ma prawo do korzystania z pomocy osoby przybranej w kontaktach z podmiotami zobowiązanymi. Zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 1, przez osobę przybraną należy rozumieć osobę, która ukończyła 16 lat i została wybrana przez uprawnionego w celu ułatwienia porozumiewania się i udzielenia pomocy w załatwieniu spraw w organach administracji publicznej, jednostkach systemu, podmiotach leczniczych (...). Placówki świadczące usługi medyczne powinny informować pacjentów, że wybrana przez nich osoba do pośredniczenia w rozmowie powinna mieć ukończone 16 lat.

Ponadto art. 10 ww. ustawy stanowi, że podmioty lecznicze zapewniają możliwość korzystania przez osoby uprawnione z pomocy wybranego tłumacza języka migowego lub tłumacza - przewodnika. Przedmiotowa ustawa o języku migowym i innych środkach komunikowania się wprowadza obowiązek prowadzenia przez wojewodów rejestr tłumaczy polskiego języka migowego(PJM), systemu językowo- migowego (SJM) i sposobu komunikowania się osób głuchoniemych (SKONG).

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 czerwca 2012 r. w sprawie rejestru tłumaczy polskiego języka migowego i sposobu komunikowania się osób głuchoniemych (Dz. U. z 2012 r. poz. 652), powyższy rejestr jest powszechnie dostępny na stronach internetowych urzędów wojewódzkich, co umożliwia wszystkim zainteresowanym swobodne komunikowanie się z osobami świadczącymi usługi tłumacza migowego na terenie wszystkich województw.

W sytuacji korzystania osoby niepełnosprawnej z pomocy tłumacza, osoba z niepełnosprawnością słuchu powinna wyrazić zgodę poprzez „upoważnienie do uzyskiwania informacji o stanie jego zdrowia i udzielonych świadczeniach zdrowotnych”, ze wskazaniem imienia i nazwiska osoby upoważnionej oraz danych umożliwiających kontakt z tą osobą. Powyższą zgodę należy dołączyć do dokumentacji medycznej pacjenta.

Do obowiązku podmiotu leczniczego należy również właściwe oznakowanie (np. graficzne- symbol przekreślonego ucha lub symbol migających dłoni) oraz umieszczenie informacji w ogólnodostępnym miejscu w siedzibie podmiotu o świadczonych usługach i rozwiązaniach pozwalających na komunikowanie się z osobą. Odpowiednie informacje powinny zostać umieszczone na stronie internetowej podmiotu leczniczego lub w Biuletynie Informacji Publicznej. Ponadto do zadań podmiotu leczniczego należy również umożliwienie komunikowania się osób niepełnosprawnych w celu załatwienia sprawy (np. zapisanie się na wizytę do lekarza) poprzez wykorzystanie poczty elektronicznej, sms lub komunikatora internetowego.

załącznik:

- zbiór podstawowych zasad postępowania z pacjentem z niepełnosprawnością słuchu- „Głuchy u lekarza”.